

خِرچ!

خورچ

خِرِرِرچ!

خوووورُچ

این چه صدایی است دیگر؟!

آهان، این صدای
غذا خوردن
کرمیلوست.

این هم صدای نوشابه
خوردن کرمیلوست؟

قولوپ!

قولوپ!

قولوپ!

قولوپ!

بله، این کار هر روز گرمیلوست. موقع
برگشتن از مدرسه، یک عالمه خوراکی از
فروشگاه آقای خرخاکی می‌خرد و بعد...

خارج!

خوووورج

این جوری جلوی
تلویزیون لم
می‌دهد.

کرمیلو داخل سوراخ گیر کرده بود و پشت سرش
کرم‌های زیادی ایستاده بودند. بچه کرم‌هایی که از
سوراخ صدو نودو چهارم به مدرسه می‌رفتند، آنجا
پشت سر کرمیلو منتظر مانده بودند.

در همین موقع، باباشبدر در حالی
که به سرعت می‌خزید، نزدیک شد.
باباشبدر گفت: چی شده نوه جانم؟
چی شده پدرجان؟

بچه کرم‌ها گفتند کرمیلو در سوراخ گیر کرده است.
باباشبدر هم مثل کرمی قهرمان، با یک ضربه سوراخ را
گشاد کرد. آفرین به باباشبدر قهرمان.

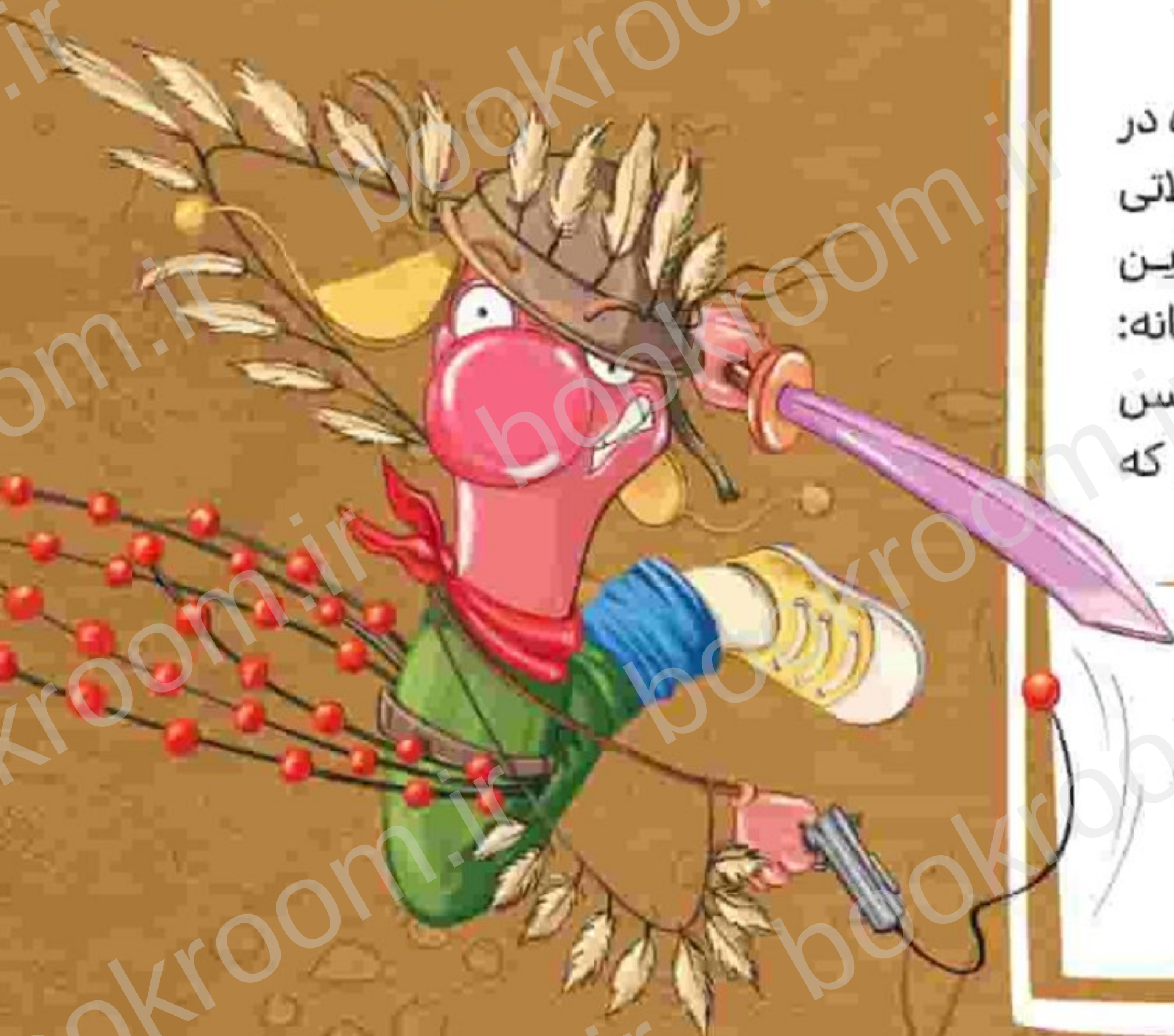
بچه‌ها همه برایش دست زدند.
کرمیلو خسته و گریان گوشه‌ای نشسته بود.
باباشبدر گفت: نگران نباش نوه‌جانم. چند روز از این
خوراکی‌های خرج خوروجی کمتر بخوری و ورزش کنی،
دوباره می‌شوی همون کرمیلوی خوش‌اندام قبلی.
ولی یک سؤال برای کرمیلو پیش آمده بود.
کرمیلو از پدر بزرگش پرسید: باباشبدر، چطوری این قدر
مشتت قدرتمند شده؟

وای نوشابه‌ی
انرژی‌زا...!

باباشبدر گفت: نمی‌دونم پدرجان. از روزی که دندونام رو توی کاسه‌ی
گل‌دار انداختم، این جوری شدم. دلم می‌خواد بپریم توی هوا. این جوری...
کرمیلو با خودش فکر می‌کند.

قصه‌های کرمیلو کیو کیو بتگ بتگ

بیچاره ننه ابریشم، دوباره کرمیلو
زیر زمین دسته گل به آب داده.
امان از دست این بازی‌گوشی‌ها...

این روزها نام «سواد رسانه‌ای» را زیاد شنیده‌اید: واژه‌ای جهانی که در عصر شبکه‌های اجتماعی، بازار آن داغ است؛ اما اگر همین الان به ما بگویند آن را تعریف کنید، شاید کمتر کسی از عهده آن برآید.

احتمالاً شما هم صحبت برخی والدین را شنیده‌اید که می‌گویند: «فرزند پنج‌ساله‌ام سواد رسانه‌ای خوبی دارد، خودش با گوشی کار می‌کند، وارد اینترنت می‌شود، کارتون و بازی هم دانلود می‌کند. حتی گاهی که ما در استفاده از نرم‌افزارها دچار مشکل می‌شویم، اوست که به کمکمان می‌آید.» اشتباه والدین این است که «سواد دیجیتال» را با «سواد رسانه» اشتباه گرفته‌اند. بله، فرزندان این زمانه مهارت‌های خوبی در زمینه دیجیتال دارند؛ اما فضای مجازی و دنیایی به بزرگی تلفن همراه، همانند دریایی است که اگر شنا بلد نباشی...

امروزه، خانواده‌ها خیلی مراقب تغذیه فرزندان خود هستند، غافل از اینکه غذا فقط مخصوص جسم نیست و غذای فکر و روح مهم‌تر است. به راستی فرزندان ما غذای فکر خود را از کجا و چه کسی می‌گیرند؟ آیا بهتر نیست برای رژیم رسانه‌ای‌شان چاره‌ای بیندیشیم؟ گاهی با والدینی روبه‌رو می‌شویم که دغدغه‌های زیادی درباره استفاده فرزندان‌شان از رسانه و فضاهای مجازی دارند که در صورت چاره‌اندیشی، خیلی از دغدغه‌های فعلی والدین پاسخ داده می‌شود، از جمله:

با مشکل اعتیاد به رسانه چه باید کرد؟

برای بچه‌های چندساله می‌توان تلفن همراه و تبلت خرید؟

بچه‌ها چند ساعت در روز مجاز به تماشای تلویزیون یا بازی رایانه‌ای هستند؟

نکته‌های فنی امنیت در فضای مجازی و حفظ حریم خصوصی چیست؟

مجموعه قصه‌های کرمیلو که محصول ساعت‌ها کار تیمی کارشناس سواد رسانه و نویسنده و تصویرگر است، سعی کرده در قالب داستان‌های طنز و دوست‌داشتنی برای بچه‌ها، همراه با تصاویری جذاب، سؤالات آداب استفاده از رسانه را پاسخ دهد، سؤالاتی از قبیل چه کسی، چه محتوایی از رسانه را در چه زمانی و در چه مکانی، به چه شکلی و چه مقدار دریافت کند؟ حرف اصلی در این کتاب این است که «من باید مدیر رسانه باشم، نه آنکه رسانه‌ها مدیر من باشند» و این یعنی فرمولی طلایی در استفاده از رسانه: استفاده محدود و مشروط. البته رعایت موفقیت‌آمیز «آداب استفاده از رسانه»، خود در گرو «مهارت‌های تربیتی» خانواده است. پس از آشنایی با آداب استفاده از رسانه، باید به‌سرعت مهارت تحلیل پیام و تفکر نقادانه در رویارویی با اخبار و سینما و تبلیغات برویم که در کتاب‌های جداگانه‌ای از همین ناشر منتشر خواهد شد.

پیشنهاد می‌شود بعد از خواندن این داستان به همراه فرزندان، این سؤالات را با زبان کودکانه از او بپرسید:

۱. بچه‌های عزیز، به نظر شما قهرمانان فیلم‌ها و کارتون‌ها، در زندگی واقعی چه شکلی هستند؟

۲. بچه‌های گلم، غیر از تماشای تلویزیون چه کارهای خوبی می‌توانید به کرمیلو پیشنهاد دهید تا هم سرگرم شود و هم سالم بماند؟

۳. هرچیزی که پیام بفرستد، رسانه است. رسانه‌هایی را که در اطراف شما هستند نام ببرید:

۴. به نظر شما پول توجیبی برای چیست و کجا و چگونه باید خرج بشود؟

